

DE KALFMOLEN KOMT TERUG !

Het was een jaar lang een ongewoon zicht waar er op de Gr. Jansijk bij het Kalf geen molen meer te zien was. Het Kalf is niet denkbaar zonder de molen. Maar het gevaarte was zozeer vervallen dat het over weinige jaren volledig in mekaar zou gestort zijn. De restauratie werd een lange onderneming, die we hier reeds volledig aenhaalden, en waarvoor schepen, nu burgemeester Leopold Lippens, zich volledig ingespannen heeft. Dit zal beloond worden als de Kalfmolen in volle glorie zal herrijzen. En ook weer zal draaien en malen. De standerdmolen met open voet werd oorspronkelijk bij de wijk het Kalf op de Gr. Jansdijk opgetrokken in de 2e helft van de 17e eeuw, volgens het type dat sedert het begin van de 16e eeuw in zwang was. Cornelis Dyle was er molenaar in 1681 en vond er zelfs de dood, in zover dat zijn naam door het tragische ongeval onthouden werd. De molen bleef gedurende zowat 250 jaar in werking. Dit was dan vooral tot voor de 1e oorlog als Eduard (de Grauwen) Verheye er molenaar was, door zijn zoons geholpen en na zijn dood door hen opgevolgd.

De oorlog tastte de molen aan en herstelling kwam pas in 1924. In 1926 zou Latheir Peel (1901 - 1976) er als laatste molenaar komen, maar niet langer meer dan tot in 1927.

Het volgende jaar werd de Kalfmolen aangekocht door de "Vrienden der Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen", en geklasseerd. Stormen tastten vanaf 1950 opnieuw het gevaarte aan.

Bij akte van 21 januari 1974 werd het geheel kosteloos door de gemeente verworven. In de zomer 1974 tastte een brand nog 'n gedeelte aan, maar er kon op tijd geblust worden. Het gemeentebestuur besloot de molen te laten restaureren. Het werk dat ruim 3 miljoen frank zal kosten, werd nu in 1979 aangevangen. Het bouwwerk met het volledig binnenstel werd uiteengenomen om door de gespecialiseerde firma in de werkplaatsen terug op punt

gesteld te worden. Met de rekonstruktie, waarbij alle bruikbare delen teruggebouwd worden, zal het landelijk hoekje bij et Kalf zijn vertrouwd beeld terugvinden.

Op de omslag van "Hoe het groeide en bloeide te Knokke" prijkt de foto van de Kalfmolen zoals hij was. Vele foto's zijn overgebleven van het oude; ook schilderijen.

In het oud gemeentehuis ter Kalfstraat bleef op zolder bij Cyriel Vermeire lange tijd een doek liggen. De jonge schilder Jean Le Mayeur de Mergven (overleden in 1961) had in de afspanning het werkje achtergelaten om zijn schulden te betalen rond 1900. Het doek kwam in 1947 in het bezit van Graaf Leon Lippens en toont een trouw beeld van het landschap bij de Kalfmolen, met vooraan de smidse en het huisje waar Kamiel Sys geboren is.

In 1980 krijgt het Kalf zijn molen terug.

En wat zal er nu kunnen gebeuren om de molen van Moeder Siska (in privé-bezit) ook nog eens volledig te kunnen restaureren ?

André D'hont

N.B.: "De acht molens van Knokke" kwamen terecht in de bijzondere uitgave 1976 van "Cnoc is ier".

*

- Staan veel noten op de twijgen,
Gaan we een strenge winter krijgen.
- Het zal vriezen als de wilde ganzen
In V-vorm vliegen !